

VYPOŘÁDÁNÍ PODNĚTŮ Z ANKETY K NÁVRHU REVITALIZACE VNITROBLOKU A PARKU ZA KOSTELEM SV. MICHAELA ARCHANDĚLA V PODOLÍ

Podněty jsou rozděleny do stejných tematických okruhů jako různé aspekty návrhu v anketě.

Na úvod je **tučně** zopakován vysvětlující text k návrhu použitý v anketě.

Následují otázky respondentů psané standardně a odpovědi *kurzívou*. Otázky jsou zde uvedeny v podobě, v jaké byly zaznamenány v anketě. Nebyly podrobeny jazykové korektuře ani stylistickým úpravám.

VSTUPY A CESTNÍ SÍŤ

Navrhujeme zlepšit průchodnost územím a využít potenciál zatím špatně prostupných a odlehlých částí parku. Doporučujeme vytvořit legální, bezpečný vstup do parku od kostelní zvonice v místě, kde už neoficiální průchod existuje. Navrhujeme vytvořit zřetelný vstup z Podolské ulice v ose západního průčelí kostela. Přímý vstup z ulice pod Vyšehradem mezi hřbitovem a sportovním pláckem naváže na přirozené pěší trasy. Návrh předpokládá, že v rámci postupné obnovy cest dojde k nahrazování asfaltu za vhodnější povrchy z přírodních materiálů jako je mlat a štípaný kámen. Zlepší se tím vsakování vody a opravy umožní také optimalizovat šířku cest.

Dobrý den, neměňte prosím vstup na hřiště z ulice Pod Vyšehradem ve stylu sídlištních rovných chodníků, současný vstup je malebný tak , jak je. Záslužné by bylo udělat cestu ve stráni, kde se chodí jen vyšlapanou cestičkou v trávě. Nerušte pruh trávníku mezi hřištěm a ulicí Pod Vyšehradem, není tam místo na další cestičku a lavička z téhož místa byla v minulosti odstraněna, protože tam chodili popíjet a věčně se tam povalovaly odpadky. Také krásné posezení ve stráni pod stromem / pod hřištěm/ bylo zrušeno, tam se povalovaly i injekční stříkačky a kondomy (hrávají si tam děti). Neopakujme stejné chyby. Vyřešit ten chodník ve stráni by bylo záslužné. Děkuji.

Uvítala bych propojku mezi Podolským nábřežím a ulicí U podolského sanatoria přes severní část parku.

Případné nové cesty v parku reagují na již vyšlapané trasy, které lidé přirozeně preferují a jejich přirozeností je i zakřivení. Malé úseky rovných komunikací se vztahují jenom k místu „klášterní bylinné zahrady“ s osovým vstupem. O zrušení pruhu trávníku u hřiště se neuvažuje. Ze zkušeností víme, že kultivací místa se patologické sociální jevy vytlačují na jiná „zpuštělá“ a „veřejností nerušená“ místa a věříme, že to bude i scénář pro toto území. Propojku k „Podolskému Sanatoriu“ bude vhodné doplnit.

Udělat více bezbariérových vstupů, i na zbytku Podolí udělat alespoň nájezdové rampy.

Chybí mi argumentace, proč nelze použít stávající vstupy - moc tomu nerozumím, bylo by to logičtější. Stejně tak bych preferovala cesty nikoli takto kamenné, ale čistě přírodní. Nevím, zda součástí bude i výsadba nové zeleně a vytvoření například zelených „plotů“ jako předělů. Zkrátka, to místo má své

kouzlo, unikátní prostředí a chce to zachovat ho co nejvíce původní a zelené.

Stávající vstupy jsou též využity, jen doplněny o vstupy nové, např. v místech, kde lidé již nyní prochází bez oficiálních cest (např. u zvonice) Cesty navrhujeme naopak oproti stávajícím asfaltovým přírodní mlatové. S novou výsadbou se počítá. Bezbariérové vstupy jsou všude tam, kde to terénní situace umožňuje.

V současnosti mi vadí, že ulice, která je označena jak „Hlavní vstup z Podolské“ má po obou stranách chodníky. Na těch ale parkují auta a chodec je tak nucen chodit po vozovce. Už několikrát se mi stalo, že auto odbočující z ulice Podolské nábřeží pro mě bylo celkem rizikovým faktorem. Přitom je to důležitá propojka pro lidi, co tudy chodí na tramvaj. Že k zastávce nevede na severní straně přechod je detail, tam se přechází snadno i na punk.

Ocenil bych ještě větší optimalizaci průchodu z ulice Pod Vyšehradem na tramvajovou zastávku

Děkuji za vhodnou připomínku! Tento pozemek je hlavního města Prahy za hranicí řešeného území této studie, ale doporučujeme, aby právě toto bylo dořešeno. Je veliký tlak na to, neubírat prostor pro parkovací stání, ale absence chodníku, který fakticky slouží jako parkoviště, je nepřípustná.

Návrh neodráží připomínky obyvatel okolních domů. „Hlavní vstup“ z Podolské je nesmyslný, lemují ho auta a slouží jako příjezdová komunikace kde díky zaparkovaným autům prakticky neexistují chodníky. Naruší se tím uzavřenost místa.

Zásadní problém je vytvoření vstupu z Podolské ulice, který zahrnuje bylinkovou zahradu. V těchto místech je prostor pro hřiště, zde je vhodné umístit navrhované stoly na pingpong, namísto zkracování oblíbeného fotbalového hřiště. Kdo se bude starat o zahradu? Jednu zahrádku už máme, vznikla ze zájmů obyvatel a ani ta není dobře udržovaná. Navrhované řešení pod kostelem je zcela nevyhovující a připraví nás o plochy ke hře a aktivnímu odpočinku. Řešením je zachovat a lehce upravit stávající hřiště, doplnit stoly na pingpong, případně basketbalový koš.

Mám připomínku k hlavnímu vstupu z Podolské. Nevnímala ani nepojímala bych jej jako vstup hlavní. Za hlavní oblast vstupu vnímám stranu od ulice Pod Vyšehradem - na tuto stranu je park i více otevřen (domy jsou jen na jedné straně ulice). Poměrně vysoké domy na Podolském nábřeží park spíše kryjí. Tato strana se podle mě nenabízí jako hlavní vstup.

Tento veřejný prostor není třeba uzavírat, jen citlivě zachovat jeho komorní charakter. Nyní toto místo pod kostelem rozhodně k aktivnímu odpočinku neslouží, usilujeme o to, aby se naopak stalo hodnotnou součástí veřejného prostoru. Jde spíše o zřízení opomenutého přístupu do parku a ke kostelu. Rozdělení bytového bloku v ose kostela není náhodné, pouze dotváříme již definovanou urbanistickou koncepci.

Navrhovaná opatření zcela změní ráz parku. Zde nejde o revitalizaci, ale

celkové přebudování. Předložený návrh udělá z parku průchod. Místo odpočinku se změní v atrakci kolemjdoucích. Uvědomte si, že pracujete s místem obklopeném domy, našimi domovy. Zde odpočíváme po práci a o víkendech. Znáte základy akustiky? Navštívila jste některý z bytů a víte, jak se chová zvuk v parku vnímaný z takového bytu? Jak se odráží od domů v okolí? Pravděpodobně ne, proto se nám z vnitrobloku snažíte udělat atrakci, jako jsou Riegerovy sady nebo Gröbovka. To jsou ovšem parky jiného typu, oddělené od obytných domů veřejnou komunikací a mají velkou rozlohu, takže nápor návštěvníků unesou. V našem vnitrobloku se okamžitě projeví každý pes, malá skupinka nahlas hovořících lidí. Teď je zátěž parku v pořádku, někdy větší jindy menší, ale přijatelná. Po úpravách nás bude obtěžovat jak zvýšený hluk tak světlý smog.

Nové vstupy reagují na již spontánně užívané průchozí trasy. Akustika vnitřních rohů blokové zástavby je nepříznivá, proto tam také doporučujeme doplnit výsadbu a neumísťovat žádné aktivity. Park je kultivován zejména pro nejbližší rezidenty a vzhledem k blízkosti dalších velmi atraktivních zelených ploch (jako je např. Vyšehrad a Podolská pobřežní cesta) není důvod k obavám, že by jeho oprava přilákala zásadně větší množství lidí.

Vstupy musí maximálně respektovat historické prostředí a kontext. Běžné modernistické prvky poškodí originalního ducha místa. To se ovšem týká všech „revitalizačních“ uprav.

Vytvoření nového vstupu od zvonice bude vyžadovat zcela zásadní přebudování parku, nepůjde tak rozhodně o jeho revitalizaci, ale celkovou přestavbu, bude se jednat o velký projekt. Z parku se vytvoří průchod a zkratka. Do vnitrobloku budou proudit lidé, kteří tudy dříve neprocházeli s tím bude vznikat nežádoucí zatížení hlukem a odpadem.

Průchod okolo zvonice již fakticky existuje a užívá se, cestu navrhujeme nepředimenzovanou, ryze funkční z přírodních materiálů, nerušící komorní prostředí. V neposlední řadě zohledňujeme, že výrazná většina respondentů by tuto změnu přivítala.

REGENERACE ZELENĚ

Na základě dendrologického průzkumu bude proveden ochranný řez a dlouhodobě zanedbaná údržba stávajících dřevin. Nové výsadby jsou navrženy s důrazem na minimalizaci následné péče a zohledňují požadavky na lepší zadržování vody v krajině (např. půdopokryvné rostliny na svazích, části travnatých ploch s nižší intenzitou seče, záhony nenáročných trvalek a travin). Výsadba dřevin v

některých částech zajistí větší intimitu prostoru, zastínění povrchu, a naopak odraz slunečního svitu k zástavbě.

Take nektera mista pod hristem a kostelem, ktera mate pokryta pudopokryvnymi rostlinami, deti pouzivaji k bajecnemu sankovani...

Děkujeme za důležitou připomínku, určitě zohledníme umístění cesty a výsadby tak, aby mohlo být zachováno sáňkování!

Pro dobré fungování komunitních záhonů i bylinných zahrad však doporučuji prověřit umístění dostupného zdroje vody - nejlépe formou otevření trasy vodního pramene, který se nachází nedaleko (jak doporučoval architekt Ondřej Hoffmeister), případně dostupným kohoutem s vodou z řadu.

A podnět k zamyšlení - je nutné odcloňovat souvislou bariérou parkovací stání v severní části parku? Tato stání se nachází na pozemcích ve správě a majetku MHMP a není nutné je zde vymezovat. Alespoň zachování diagonálního prostupu od ulice U podolského sanatoria k nábřeží bych uvítal (je to přímá cesta od řeky k Vyšehradu).

Nesouhlasím s odstíněním parkovist kerí, jiz nyini se tam mista vyuziva jako toalety, toto by to jeste podporilo.

Dělicí ploty u plánovaných parkovišť je třeba udržovat nízké, případně zvolit jiné oddělení - květinový záhon. Optické dělení parku stávajícími keři a pásy má za následek výrazné hygienické problémy: bezdomovci a turisté v letních měsících vykonávají potřebu za keři v parku, protože si připadají skrytí. Keře v parku navrhuje výrazně zredukovat a vytvořit přehlednou a bezpečnou situaci. Je třeba také vymýtít přerůstající křídlatku, kustovnice na hranici parku opakovaně přerůstají do komunikace v Rybářské ul. a zhoršují přehlednost pro pěší i řidiče.

Diagonální propojka k Sanatoriu chybí a bylo by vhodné ji doplnit.

Oddělení aut zelenou clonou může přinést i riziková „skrytá místa“ mezi auty a zelení a je potřeba zvážit, kdy ji použít a kdy ne. V jižní části s větším provozem ji doporučujeme a navrhuje. V severní klidnější části by vzhledem k vašim postřehům mohlo být užitečnější zelenou clonu vypustit. Děkujeme za připomínku, znečištění v nepřehledných a skrytých částech parku, především u parkovacích míst směrem k „Podolskému Sanatoriu“ je problém a budeme se tím zabývat.

Zdroj vody a jeho kapacitu prověříme.

Návrh neodráží připomínky obyvatel okolních domů. Takže nám neopravíte to hřiště co je dole kde si budete budovat formální bylinnou zahradu? Hřiště nepotřebuje přistínit a už vůbec ne zmenšovat ani budovat za ním další sportoviště. Odclonění parkovacích míst povede k zániku cest na parkoviště.

Návrh nerespektuje připomínky, které zazněly na setkání obyvatel vnitrobloku. Nemáme zájem o záhony, ani dřevěná mola pod stromy. Kdo chce sedět na zemi, přinese si deku. Mola ze dřeva zohyzďují stromy, brání jim v růstu. Pod mola odhazují lidé odpadky a tam se pak stahují škůdci (krysy, potkani a pod.) Komunitní záhony jsou naprostým nesmyslem, již nyní se nikdo nestará o záhonek, který byl pod záštitou starosty vybudován na popud obyvatelů. Nepotřebujeme zkracovat fotbalové hřiště na úkor zbytečného bylinného záhonu, kterým chcete nahradit stávající prostor malého hřiště pod kostelem. Také nechceme prořezat stromy, jen aby byl z tramvaje pěkný pohled na kostel. To je absurdní.

Ano, návrh prezentovaný v anketě ještě nereflektuje připomínky občanů ze setkání na místě, byl zveřejněn krátce po jeho konání. Anketa byla zveřejněna právě proto, aby byly zjištěny preference obyvatel. Už z předchozího dotazníku je zřejmé, že např. komunitní záhony jsou některými občany vítány a některými ne, proto by jejich zřízení mělo mít okrajový charakter. Dřevěná mola (nebo spíše široké dřevěné lavice) umožní pobyt i bez deky a rizika, že v trávě budou zbytky výkalů. Jejich rozměr a výška musí být spíše menší, uváděné riziko výskytu hlodavců a odpadků vezmeme na zřetel.

Možná je to v textu napsáno a jen nerozumím, ale na trávníky by se hodilo vysít i nějaké květiny. Nejde jen o vodu v krajině, ale také podporu biodiverzity - hmyz a zázemí pro něj.

Prořezání musí zachovat současný ráz a zajištěné soukromí hlavně přízemních bytů v okolí parku

Zásadně nesouhlasíme s prořezem průhledu v okolí kostela! V této části jsou překrásné vzrostlé stromy, které jsou zdravé a prořez nepotřebují. Navíc se jedná o prořez účelový, nikoli potřebný. Tyto stromy ovšem plní mnoho funkcí, v jejich stínu sedává páter s dětmi při hodinách náboženství, se snoubenci při přípravě na svátost manželství. Nyní mají ustoupit, aby se mohli lidé z tramvaje kochat pohledem na kostel, to je absurdní. Vzrostlé košaté stromy nám všem zpříjemňují pohled z oken, poskytují stín a ochlazují okolí. Vy nám nabízíme odraz slunečního svitu směrem k zástavbě, naše byty jsou přehřáté, mnoho majitelů si pořizuje drahé klimatizační jednotky. Slunečního svitu máme skutečně dostatek, navržené úpravy nám nepomohou, ale uškodí. Vysazujte nové stromy, kde nejsou, ostatní s díky odmítáme.

Co je míněno odrazem slunečního svitu k zástavbě? Víte jaká teplota je v současných horkých dnech v našem domě? Máme dostatek svitu, máme přebytek svitu, potřebujeme odstínění a přirozenou klimatizaci, kterou poskytují stromy. Rozhodně není vhodné stromy prořezávat. Stačí se po parku projít a objevíte nekvalitní prořezy stromů z nedávné minulosti, bez řádného ostření strom prosychá a nakonec odchází. Přesně tak se to stalo s břízou, která tu ještě nedávno park zdobila a u které byl proveden ochranný řez. Dosad'te nové

stromy, to parku velmi prospěje a staré ponechte bez zásahu, jsou to vzácné staré stromy, nechceme jejich úhyn.

Pro místní regeneraci zeleně by bylo nejvhodnější stabilní umístění 2-3 stálých zahradníků (vyučených), kteří by se o přilehlou lokalitu stabilně starali a větší část vyprodukovaného zeleného odpadu i místně zužitkovali - tak to zde fungovalo řadu let a pokryli odsud velkou část Podolí.

Studie v této fázi řeší koncepční a dispoziční řešení prostoru. Zkoumá potenciál prostoru a zdejší zvyklosti. Nedílnou součástí vzniku studie je diskuse s obyvateli nad problematikou místa. Poznámky a reakce obyvatel jsou pro správné uchopení prostoru nesmírně důležité. Všechny reakce, včetně velmi negativních, jsou brány vážně a konstruktivně. Je ambicí zadavatele a projektanta najít kompromis a vytvořit prostor, ve kterém se bude většině místních lidí dobře.

Při revitalizaci zeleně je důležité znát zdravotní a bezpečnostní stav stávající zeleně. O stromech bude rozhodováno na základě dendrologického průzkumu, který doporučí ošetření stromů z hlediska jejich zdraví, bezpečnosti a vitality. Není potřebou zahradníka řezat do zdravých stromů, přestože by mohly překážet jakési estetické potřebě. Životní tempo stromů je jiné než to lidské a zahradníci ho umí vnímat. Jsme si vědomi unikátnosti tohoto místa z hlediska možnosti pokračovat v principech biodiverzity, která tu již je. K volbě typů dřevin a rostlin a jejich umístění budeme přistupovat s tímto ohledem a také s ohledem k potřebám uživatelů. Přesný typ a druh rostlin, umístění rostlin a jejich množství, bude předmětem hlavně projektu pro stavební povolení a prováděcího projektu. Studie však již bude obsahovat celkovou prostorovou koncepci zeleně, včetně reakce na vaše připomínky, týkající se komunitních záhonů, přehřívání prostoru a akustiky, typu clony u automobilových stání atp.

BYLINNÁ ZAHRADA

Prostranství pod kostelem, kde bývalo volejbalové hřiště, je nyní odlehlé a málo využívané. Přerostlé živé ploty zamezují vstupu a ruší pohled na západní průčelí kostela. Význam tohoto průhledu respektovala i zástavba činžovních domů podél nábřeží, stávající parková úprava ale toto urbanistické uspořádání nereflektuje. V návaznosti na vstup z Podolského nábřeží zde navrhujeme vytvořit klidný prostor s charakterem formální bylinné zahrady, které podpoří důstojnost a krásu místa, a bude sloužit k odpočinku místních obyvatel i klientů domu s pečovatelskou službou v Podolské ulici.

Mám obavy, jak se bude dělat péče o všechnu tu zeleň, aby to za pár měsíců nevypadalo ještě hůře než dnes. Jinak se mi ale návrh velmi líbí.

Složitost údržby bylinkové zahrady. Vhodnější nahradit něčím méně náročným, na zastrihovani, zalévání atp.

Kdo bude o bylinnou zahradu pečovat? Zmiňujete, že ji budou využívat obyvatelé pečovatelského domu, což by bylo skvělé - je to ale skutečně domluveno? Bez péče to bude za chvíli jen ošklivé, proto se dotazuji. Jinak bylinná zahrada by byla fajn. Pokud péče není zajištěna, pak nesouhlasím.

Protože mi přijde péče o zeleň v dané lokalitě nefunkční, problém je udržovat i travnaté povrchy a zajišťovat úklid odpadků. Viz podolské nábřeží stezka za CERE, před pár lety chloubou nyní se tam člověk bojí projít. Ráda bych věřila tomuto návrhu ale v našich podmínkách považuji travnatý porost s lavičkami jako funkčnější.

Nelíbí se mi bylinková zahrada a komunitní zahrada - zkušenost s ostatních míst - po čase nefunkční, nikdo se po pár letech nestará. Za mě bych raději volila volný prostor s travnatým povrchem.

Kdo bude pecovat o bylinnou zahradu uprostřed parku? Kdo bude pecovat o komunitní zahony (ne ze by se to v období války proti Rusku a potravinové krize nehodilo)? Je to nedomyslène, pouze formální.

Nikdo se o zahradu nebude starat, podobný projekt byl již v minulosti v okolí a zahrady jsou nyní zarostlé a nepožívané.

Obnovte spíše byvalé pískové, dnes travou porostlé menší hrasty ve prospěch sportu jako jsou volejbal či nohejbal.

Nejsem si jistý zda bylinná zahrada bude udržovaná ať místními lidmi nebo úřadem.

Velikost a typ formální zahrady před kostelem bude odvislý od následné diskuse projektanta se zadavatelem projektu. Existuje např. možnost osázet zahradu nenáročnými trvalkami. Výsledný návrh bude záležet na aktuálních schopnostech městské části jaký typ následné péče může poskytnout. Tato diskuse se bude také týkat celého prostoru. Jsme si vědomi, že vytvořit cenově náročné dílo bez adekvátní následné péče je nesmysl. Dle reakcí obyvatel nelze na občanskou aktivitu v péči o záhony brát zřetel.

Je to naprosto SKVĚLÝ nápad, tahle část je naprosto prázdná a krom dvou pejskařů tady nikdy nikdo není. Jen bych si přála místo bylinek i zeleninové záhony, já vím, že to nejde zabezpečit, ale já bych to riskla :)... když nic, tak aspoň ty bylinky, no.

Myslím, že místu by prospělo něco hodně divokého, přirozeného. Zatímco do vinohradské zahrady Ztracenka si člověk nemá vždy chuť sednout, protože má přesně vytyčené cestičky, kam se smí, kam se nesmí, psi tam nesmí, večer se tam nesmí... Nikdy jsem se tam necítila moc dobře. O kus dál je malý parčík u kostela sv. Apolináře (v prostoru mezi Apolinářskou a Studničkovou ulicí a Albertovem – u tenisových kurtů) je zato schovaný úžasný prostor s krásným posezením a neuvěřitelnými komunitními zahrádkami. Místo má ducha, je intimní, příjemné.

Park Rybářská je strukturovaný rozdílným charakterem a náplní jednotlivých částí, různou výsadnou a členitým terénem Nebojíme se, že by kultivací cest, mobiliářem a možností užití dalších míst dostal park příliš formální odosobněný charakter. Poznámce rozumíme.

V kolonce „určitě souhlasím“ schází možnost podpořit návrh a tak jsem volil záložku „mám připomínku“ Dle mého názoru je tato část návrhu zcela zásadní a může změnit vnímání a funkci tohoto prostoru. Bohužel lze očekávat, že právě tento bod bude trnem v oku místním, kteří by nejraději aby o prostoru nikdo nevěděl. Zdůvodňují to koncentrací bezdomovců, narkomanů a partiček mládeže. Dle mého názoru a zkušeností z jiných podobně revitalizovaných míst, právě větší otevření a přístupnost tyto potíže vytlačí dál do „zapadlejších“ koutů města. Otevření přístupu a zvýraznění osy Podolské nábřeží – kostel by bylo opravdu velkým počinem a rehabilitací celého prostoru, který s tímto již podle rozestoupené zástavby činžovních domů asi od začátku počítal. Další propojení do ulice Pod Vyšehradem okolo zvonice je již logickým vyústěním. Tuto trasu si lidé stejně sami „vyšlapali“ a užívám ji dnes a denně i já. Budu moc rád, když to již nebude spojeno překonáváním zídky a broděním se odpadky které tam právě proto, že se jedná o uzavřený prostor někteří lidé zanechávají. Doufám, že úřad bude postupovat rozumně v zájmu zlepšení místních podmínek života lidí v Podolí a ne s ohledem na volební preference. Jak víme, nejvíce jsou slyšet ti, co něchtějí změny...:(Děkuji za tento užitečný projekt!

Lepší by bylo tartanové volejbalové či basketbalové hřiště.

Návrh neodráží připomínky obyvatel okolních domů. „formální bylinná zahrada“ v žádném případě nepodpoří „důstojnost a krásu místa“ Jde o exhibici architektky. Opravte nám radši to hřiště co tam bylo a nechte místu jeho původní klidný charakter, který odpovídá blízkosti kostela.

Klienti z domu s pečovatelskou službou se rozhodně do takto upraveného parku nepodívají, leda z dálky. Ty schody rozhodně nejsou pro ně, ale dobře se tímto tvrzením ohání při protlačování záměru. Takové řešení rozhodně pro staré lidi není. Jak je vidět z kresby, půjde o masivní kácení stromů u kostela nikoli citlivý prořez. S tím zásadně nesouhlasíme. Jednoznačně chcete park zlikvidovat a z klidného místa udělat průchozí atrakci.

Prosím, dostatek laviček.

Navrhovaná úprava opět sází na laciné zatraktivnění místa, pro stávající rezidenty bude jen přítěž. Klienti domu sociálních služeb se do parku po schodech také nepohrnou. Upravte hřiště, nainstaluje zde stolní tenis, stolů by se vešlo několik, potěšily by mnoho dětí i dospělých. Bylinková zahrada zde již je a pustne, neosvědčila se přesto, že byla zbudována z iniciativy rezidentů a

pod záštitou a s finančním přispěním starosty Prahy 4. Proč opakovat stejný omyl? Důstojnost a krásu místa nepodpoříte, ta je tu teď, vy se ji snažíte přeprodat náhodným kolemjdoucím. Je to smutné a laciné. Nestojíme o populární bylinkovou zahradu, chceme stávající rozvržení parku s doplněným hřištěm. To vše jasně vyplynulo ze setkání minulý měsíc. Přesto nám stále vnucujete stejný návrh.

Nesouhlasím, protože na místě stojí hřiště, je zanedbané, ale po malé úpravě by bylo velmi vítané nejen dětmi, ale i dospělými. Stávající fotbalové hřiště je stále vytížené. Naopak navrhovaná bylinná zahrada je nesmysl. Zbytečný dekorativní prvek. Důstojnost a krásu místa nepodpoří, to jsou jen reklamní slogany, jaké se architekti učí psát do svých návrhů. Praxe je úplně jiná. Na návrhu chybí vzrostlé stromy, které nyní kostel obrůstají a máme je velmi rádi. Díváme se na ně z okna. Kdo přišel stal hloupým nápadem. Je to vůbec možné?

Požadavek na klidné prostranství v místě pod kostelem určitě nesplní zbudování hřiště.

Jak již zmiňujeme v předchozích odpovědích, návrh navazuje na existující urbanistickou strukturu, která vznikla rozdělením bloku bytových domů nechává prostor pro pohled a přístup ke kostelu.

Návrh pouze začleňuje tuto izolovanou a neužívanou plochu do parkového prostoru.

S kácením stromů se rozhodně nepočítá, maximálně s vyvětvením nižšího patra větví, naopak počítáme s výsadbou pro lepší klima i akustiku.

U ZANIKLÉHO PÍSKOVIŠTĚ

Zpevněná plocha se zaniklým pískovištěm se nachází na vyvýšeném prosluněném místě s příjemným rozhledem. Má potenciál stát se místem sousedského setkávání pro návštěvníky všech generací. Navrhujeme zachovat strom vyrůstající z pískoviště a doplnit tento centrální bod kameny a vhodnou výsadbou trvalek a travin. Kromě příjemného mobiliáře k posezení zde doporučujeme umístit jednoduchý vodní prvek, který nevyžaduje trvalý průtok vody. Přiláká děti a oživí posezení i pro seniory, kteří se dostávají striktním oddělením hracích ploch pro rodiče s dětmi do sociální izolace. Samozřejmostí je oddělení od nevzhledného soukromého pozemku a nutného parkování pro obslužnost domu Rybářská 4 zelení a jasně definovaného vstupu bez kolize s auty.

Obávám se že z toho bude psi koupaliště. Co nějaký vývod vody s mlzením.

Souhlasím, ale ať to není celé betonové. Současně by bylo fajn myslet i na zvířata a instalovat podobné zařízení i pro ně - pítka pro ptáky v daném místě.

Bylo by dobré vodní prvek přizpůsobit i možnosti zalévání rostlin v komunitních záhonech. Zkrátka aby se zde dala pohodlně a s velkým průtokem nabrat voda.

Návrh neodráží připomínky obyvatel okolních domů. Bez vody, pítka, „symbolického potoka“. Senioři se do žádné izolace nedostávají, co to je za nesmysly? Dále: přes ulici je Vltava a vy budete budovat v parku „vodní prvek“?

Nedoporučuji přidávat kere k tomuto placku, spise bylinne pudopokryvne

zahony, již teď kere slouží jako wc. Vodní prvek by byl ideální naproti hrsti, nyní děti placek využívají na kreslení křídou, není tedy pravda, že by sem děti nechodily. Nedávno byl placek osazen novými lavickami, přijde mi škoda, aby se hned menily za nové

Nesouhlasíme s umístěním grilu. Stále zapomínáte, že se jedná o park v těsném sousedství obytných domů, nejsou to Riegrovy sady. Snažíte se do parku vnést zábavu, která je neslučitelná s rezidenčním bydlením. Ve městě je hluku dost, doma toužíme po klidu, který nám náš dům nabízí a teď se někdo, kdo tu nežije, rozhodne vyrobit z parku atrakci. Ponechte park jako klidné místo. Nemáme zájem a grilující a popíjející partičky. To skutečně nemáte žádnou vazbu na realitu? Všechny naše ložnice ústí do této části parku, nechte nás doma v klidu odpočívat.

.Z nákrešů je jasně vidět, jak ideální bude mobiliář pro přespávání bezdomovců, názor, že čím hezčí místo tím více bezdomovce odradí je zcela mylný. Pítka poskytne skvělou možnost se umýt a napít. Opět je vidět, že navrhovatel zde nežije, má nějakou ideální představu, kterou chce za každou cenu realizovat, důsledky realizace ponесou obyvatelé okolních domů a architekt bude mít fotky do portfolia, jak smutné. Park je u řeky, kdo má zájem o vodu, má ji tam i s nádherným výhledem. Místa na grilování nepotřebujeme, přinesou hlukovou zátěž a spoustu odpadu. Upravte povrch a nainstaluje obyčejné lavičky. A kde jste přišli na to, že senioři jsou v našem parku izolováni? Skutečně si myslíte, že se pohnou do místa, kde hluční děti a pokřikují jejich matky? Starý člověk má vlastní tempo a potřeby, pokud mu nabídneme lavičku k posezení, jistě ji využije. Válecí lavice bez opěradla mu budou k ničemu. Opět se snažíte park unifikovat na současný módní styl, jeho magické kouzlo, které v současnosti má zcela zničit, to se už povedlo u dětského hřiště.

Zachování stromu, kameny a výsadbu trvalek velice vítáme, prostor potřebuje zkulturnovat. Plány na vodní prvek a piknikovací místo rozhodně odmítáme z následujících důvodů: místo je vzhledem ke skrytosti parku večer využíváno mládeží k alkoholickým dýchávkům, v minulosti jsme řešili bitky a nepořádek s městskou policií. Také bezdomovci místo využívají ke kratšímu i několikadennímu pobytu. Vodní prvek patří k dětskému hřišti, pítka je třeba u sportovního hřiště. Vodní prvek ani piknikovací místo přímo pod okny obyvatel domu Rybářská 159/4 podle našeho názoru nemá co dělat, na rozdíl od příjemného posezení pro matky s kočárkem. Počet míst k sezení a jejich uspořádání by mělo podporovat klidný odpočinek a nikoli komunitní zábavu na nevhodném obytném místě.

Pítka do parku patří, většina obyvatel ho vítá, přinese možnost osvěžit se po sportu, dát napít psům. Pítka určitě nebude důvodem, proč by zde mládež preferovala posezení ve večerních hodinách. Vodní prvek v horkých letních dnech přinese osvěžení a zlepší mikroklima území, otázka je jeho umístění a funkce. Budeme ještě ověřovat možnost nějakým způsobem využít pramen u kostela a zvážíme tedy umístění a funkci případného vodního prvku.

Z reakcí obyvatel vyplývá, že nejrizikovější zátěží pro park jsou „zelené stěny“, které se mohou stát znečištěným místem využívaným jako WC. Na toto rozhodně budeme brát zřetel a je potřeba zvážit případnou výšku zelené clony parkovacích míst, pokud tam bude.

Grilovací místo nedoporučujeme, bohužel přináší znečištění odpadky neukázněnými obyvateli, také vzhledem k blízkosti domů není umístění vhodné (kouř atp.). Vzhledem k tomu, že ze strany veřejnosti na gril požadavky nejsou a také ho vnímají jako konfliktní, bude od návrhu na grilovací místo upuštěno.

SPORTOVNÍ PLÁCEK

Pod opěrnou zdí se nenachází oficiální sportoviště, ale neformální plocha pro míčové hry, která je součástí parku. Navrhujeme prostor pro kopanou o několik metrů zkrátit. Pro účely rekreační hry bude tato délka dostačující. V nově vytvořeném prostoru mezi fotbalovým pláckem a hřítovní zdí bude možné umístit oblíbené stoly na ping-pong, jednoduchou workoutovou sestavu nebo jiné rekreačně-sportovní prvky, které umožní užívání místa většímu spektru rezidentů. U hřiště by měla být také možnost posezení a odpočinku. Místa k posezení navrhujeme umístit podél opěrné zdi.

Na hřiště chodí řada lidí hrát petanque, o tuto možnost bude změnou povrchu přijdou - bylo by možné někde ponechat vhodný prostor? Např. pod kostelem v místě volejbalového hřiště / bylinné zahrady?

Z návrhu není patrné s jakým povrchem na hřiště počítáte. Kouzlo tohoto prostoru je v tom, že je to spíš „plácek“ než hřiště. Je neformální a umožňuje improvizaci. Pokud by tam měly být koše na basketbal, vyžadovalo by to jiný povrch a s tím bych měl problém. Oceňuju volnou plochu, která umí tak trochu vše. Samotné zkrácení mi rovněž přijde komplikované, neboť např. takový nohejbal, který tam občas vídám lidi hrát, by to mohlo ohrozit. Pingpong je fajn. Možná by se pro něj našlo lepší místo.

Myslím, že místní se ohradí proti zkrácení hřiště. Mně osobně nevadí, nevyužívám ho, ale je pravda, že se tady hojně hrajou hry - zejména petanque, často si tu kopají rodiče s dětmi, občas vidím nohejbal. Nebyla by možnost vyřešit ten ping pong jinak, než zkrácením hřiště? Jinak jsem pro, ping pong je velmi populární.

Stávající hřiště bylo využíváno místními na pétanque, bylo by možné toto v návrhu ještě zohlednit?

Současné hřiště je fajn, ale je zbytečně velké a jednoúčelové. Prašný povrch také není úplně dobrý pro hry. Určitě bych doplnil basket koši, možností sítě na volejbal či bedminton, tolik využívaným stolem pro ping pong, (klidně ve dvou kusech, známe fronty na stůl třeba na Dobešce). Základní hřiště pro „fotbálek“ může být určitě menší, stejně se zde schází spíš menší party kterým by to jen vyhovovalo. Děkuji

Jen doufám, že neplanujete menit povrch, tak aby se poradil hrát petanque.

Neuvažuje se o zřízení umělého povrchu jako jsou lité akrylátové plochy a koberce nebo umělé trávničky. Navrhujeme kultivaci na bázi přírodních částečně propustných materiálů s nižší prašností a vyšší povrchovou stabilitou jako jsou různé typy antuk a mlatů. Tato úprava je finančně náročná a bude záležet na finančních možnostech městské části, v jakém časovém horizontu k této úpravě přistoupí. Tyto povrchy samozřejmě umožní hrát pétanque.

Návrh neodráží připomínky obyvatel okolních domů. Nezmenšujte dosavadní hřiště. Obnovte to hřiště dole kde může být např. ten ping pong. Workoutová hřiště jsou hned v dalším bloku a dále dalších x v Podolí, netřeba vytvářet další. V podstatě nesmyslné úpravy.

Nechceme zkracovat hřiště. Je oblíbené a využívané. Místo pro pingpongové stoly je pod kostelem.

Nikdy jsem neviděla živější a oblíbenější hřiště než je toto. Člověk se na něm ale zároveň cítí jako na vesnici, což je v Praze strašně příjemné.

Rozhodně ne! Vůbec netušíte, kdo všechno hřiště využívá. V dopoledních hodinách se tu scházejí skupinky hráčů pétanque. Občas přijdou děti z přilehlých škol a školek na hodinu tv nebo hru. V době uzavření škol tu trénovali všichni všechno, od šermu až po tai-chi. Hřiště nám bylo malé a vy navrhuje ho zkrácení, to nemůžete myslet vážně. Současná velikost nabízí herní vyžití pro několika skupin i jedinců po zkrácení bude nutná domluva, aby se všichni vešli, to nechceme. Stoly na pingpong mají krásný prostor na dolním hřišti pod kostelem, workout se tam vejde také. Tento návrh je zcela nevyhovující.

Právě rozloha hřiště umožňuje jeho současné využívání: ráno hrají senioři pétanque, přes den hrají rodinné skupinky fotbal, malé děti se učí jezdit na kole, odpoledne se jednou týdně odehrává zápas v nohejbalu, nikdo si nepřekáží, všichni se vejdou. Neprášivý jemný štěrk na povrchu všem těmto aktivitám vyhovuje, potřeboval by pouze častější údržbu. Zmenšování hřiště není dobrý nápad, pingpongové stoly a lavičky by mohly být umístěny na místě zarostlého bývalého volejbalového hřiště. Navrhujeme plochu pro sportoviště tímto způsobem rozšířit, nikoli výjimečné a bezpečné hřiště pro všechny věkové skupiny zmenšovat nebo doplňovat prvky, které by snížily jeho bezpečnost pro malé začínající cyklisty, fotbalisty a badmintonisty. Potřebují pro pohybový rozvoj prostor, nic, do čeho by narazili. Cvičební prvky nebo stroje by měly být umístěny také u pingpongových stolů na volejbalovém plácku, park poskytuje místa dost.

S doplněním posezení souhlasím.

Vhodnost zkrácení hřiště nedokážu posoudit.

Hřiště je svou velikostí vyhovující, stačí odstranit drny a uválcovat povrch. Na místě zanedbaného volejbalového hřiště můžete umístit stolní tenis. Moderních workoutů nás ušetříte, ty jsou přece u Sokolovny, zde nejsou ani vhodné, ani potřebné. Děkujeme, že respektujete náš názor. My tu totiž bydlíme, spíme, odpočíváme, pracujeme z domova a učíme se. Nechte nás v klidu.

Workout v zadnem pripade! Mist na posilovani je vsude kolem dost (napriklad za podolskou vodarnou - ani tak neni nijak extra vytizene). Party vyrostku maji na hulení trávy take mist dost jinde. Nechte tento klidny kout na pokoji. Tady můžete jen veci zhorsit! Ruce od toho pryč!!

Co se tyce hríste, ano, tady by bylo skvele, pokud byste investovali do umelehotravniku 3. generace, branek, pripadne dvou lavicek nahore nad hrístem na prevleceni sportovcu. To by vysoce zvyсило navstevnost, vyuziti tohoto hríste, i obcanskou vybavenost celeho prostoru.

Pingpongové stoly jsou vítány naprostou většinou respondentů první ankety. S navrženým prostorovým řešením souhlasí cca 80 % respondentů. Je vhodné soustředit sportovní aktivity na jedno místo, ale budeme brát na zřetel požadavek zkracovat volné prostranství co nejméně. Jedna hrazda na schyby příliš místa nezabere, umožní protažení se a aktivitu právě té věkové skupině, která má ve veřejných prostranstvích prostoru nejméně.

MOBILIÁŘ

Parkový mobiliář nejsou jen lavičky a odpadkové koše. Rozmanitost, kvalita a stav mobiliáře výrazně zvyšují nebo snižují estetickou hodnotu a uživatelskou přívětivost veřejného prostranství. Proto navrhuje obohatit park kvalitním, vhodně umístěným mobiliářem pro různé skupiny návštěvníků - například velkoplošným dřevěným posezením pod stromem, na němž si jde hrát a povídat, přebalit dítě nebo piknikovat, opěrnou zídku vhodnou k sezení nebo atypickým dřevěným mobiliářem u sportovního plácku, který využije svou polohu u opěrné zdi.

Piknikový prostor dřív či později znamená hluk a nepořádek a následně stížnosti lidí z okolí.

Návrh směřuje k tomu, aby v parku více lidí trávilo čas. Co to podpořit i grilovacím místem (ohnišťem), když bude v blízkosti voda (pitíko/pumpa)?

Jen bych byla pro zachování lavic na plácku s byvalým pískovištěm.

Návrh neodráží připomínky obyvatel okolních domů. Opěrnou zídku tu máme, Velkoplošné dřevěné posezení pod stromem jen redukuje travnatý porost, v případě deště si na něj nelze sednout, jen degraduje přírodní hodnotu parku.

Nechceme žádné přídatné zídky, které necitlivě změní ráz parku a které

nepotřebujeme. Klasické dřevěné lavičky jsou dostatečné, nepotřebujeme žádné velkoplošné dřevěné posezení, které zohyzdí stromy, budou pod ním odpadky a přitáhne hlodavce. S parkem jsme spokojeni a máme ho rádi, realizujete své nevhodné záměry na jiných místech, park nám vyhovuje tak, jak je.

Jen bych byla pro zachování lavic na placku s bývalým pískovištěm.

Nechceme žádné zídky, nechceme výstavbu v parku. Park má vlastní ráz zídky jsou zbytečné, nikdy tu nebyly a nepatří sem, stejně jako dřevěná plocha pod stromy. Dítě lze přebalit na měkké trávě a posedět tam lze také. Opět vám uniká dopad takové úpravy, nepořádek si lidé neodnesou s sebou, ale nastrkají ho pod prkna, pak se tam začnou stahovat hlodavci. Znemožníte přístup ke stromům a lezení na ně, které je pro děti důležité. Zbytečně zaberete travnaté plochy a park zohyzdíte, omezíte strom v jeho růstu. Ponechte současné travnaté plochy bez stavebních úprav, dosaďte stromy, kde chybí a doinstalujte lavičky, nikoli lavice a mola. Děkujeme!

Nový mobiliář, by měl být nejen estetický a funkční, ale nenáročný na údržbu s dlouhou životností. Dřevěné prvky zobrazené na prezentaci jsou sice efektní, ale bez pravidelné údržby zanedlouho odejdou a vzhledem k pořizovací ceně se nevyplatí. Pouze pro dodavatele a zadavatele, který to nehradí ze svých prostředků. Svírat kmen stromu umělou dřevěnou plochou, která svádí k čemukoliv v jeho neprospěch a zároveň upozorňovat na výhodu štípaného kamene do chodníků pro jeho propustnost - jsou dosti protichůdné návrhy.

Zachovat minimálně počet laviček pro možnost posezení. V nedávné době 16ks.

Bohužel, nemáte v repertoaru (tím množným číslem mám na mysli celou obec dnešních architektů a designérů) žádné skutečně přirozené stavební prvky. Vnucujete do veřejného prostoru sterilní průmyslové produkty hromadné spotřeby, které postrádají špetku lidského ducha. Předložena črta je toho opět důkazem (využití bezných průmyslových výrobků, například kovová pumpa jako z Bauhausu, lavice, která sjela v čínské velkoprodukcí právě z pasu...atd.). Tedy teoreticky vzato jde o rozumné řešení daného prostoru, fakticky hrozí likvidace jeho jedinečnosti.

Dobrý nápad. Ale záleží na tom, konkrétně kde by měly být návrhy umístěny.

Kvalitní a klasické lavičky ze dřeva, ty sem patří. Mola, zítky a další módní prvky dejte do developerských projektů kam se hodí.

Dřevěná plocha na referenčním obrázku je zbytečně velká a mohlo by to přinést některé problémy, které jsou zmíněny. Uvažujeme spíše o širší dřevěné lavici, která umožní jiný typ posezení a užití než klasická lavička. Problémy, které jsou zmíněny, bereme na zřetel.

Co se týká charakteru mobiliáře, v projektu naopak zdůrazňujeme požadavek podtrhnout historický a komorní kontext místa. Neunifikované prvky jako je dřevěná lavice nebo kamenná zídka naopak umožní nalézat pro sebe v parku osobnější skrytá zákoutí, než je standartní lavička u cesty.

DALŠÍ PODNĚTY A PŘIPOMÍNKY

Děkujeme za Vaše odpovědi na předchozí otázky. Na co bychom při revitalizaci tohoto vnitrobloku a parku určitě neměli zapomenout? Čeho bychom se měli vyvarovat? Máte jiné podněty a připomínky, které se nevešly do kolonek dotazníku?

Dobrý den, navrhuji aby součástí parku byl i prostor určený jenom pro pejsky. Ohraničené místo - hřiště, kde by se mohli bezpečně pohybovat bez vodítka.

Dobrý den, prosím o zvážení návrhu na vyhrazený prostor pro pejsky. Oplocené místo, kde můžou pejsci na volno bez vodítka. V rámci bezpečnosti nejenom dětí a menších psích plemen by toto mohlo být řešení pro nepoučitelné páníčky, kteří své velké psy nechávají na volno pobíhat po celém areálu parku. Byl by tady pro ně vyhrazený bezpečný prostor. Prosím o zvážení. Děkuji a přeju hezký den!

Bylo zvažováno, ale preference jsou spíše opačné, nepřehrazovat park ploty a vyhrazenými místy pro kohokoli. Proti vyhrazenému místu pro psy hraje i to, že v nedaleké vzdálenosti na Podolském nábřeží je psí hřiště.

Pridala bych mnohem více lavicky v oblasti parku u svazu rybaru, dále bych neoddělovala parkoviste v ulici Rybarska krovim, ktere jiz ted vybízi k užití jako místni toalety.

U placku s pitkem bych zasadne nesouhlasila se zmenou povrchu, deti si zde tradicne chodi kreslit kridami a zkousi jizdu na odrazedlech. Dale zasadne nesouhlasim s vymenou lavicek, ktere tam byly nedavno opraveny. Stejne tak bych navrhovala umistit vodni prvek naproti detskemu hristi, kde je stin a kde to budou mit maminky i deti blize ke kocarkum a prolezackam.

Nejsem si jista, ale pevne verim, ze nedojde k zmene povrchu hriste, kam si nyne chodi hrat, mimo fotbalu a nohejbalu, hodne lidi petanque.

Dale doufam, ze studie pocita s posilenim osvetleni, ktere je v parku znacne poddimenzovane a vytvari tak temne kouty, kvuli kterym je v parku neporadek.

Opět totéž, co jsem již uváděla u předchozích otázek. Myslím si, že pokud bude park rozkouskován a v každém kousku bude přesně definováno, co se tam má dělat, bude to spíš smutné, okrade nás to o možnost vlastní volby – volby kousku, kde chceme v parku trávit čas.

Nedávno jsem se přestěhovala do Podolí z Vinohrad. Bydlím přímo u parku. Nepřestávám žasnout nad tím, jak je park živý a využívaný – a to takovým způsobem, o jakém se na Vinohradech žádnému parku ani nesnilo! Vinohradské Riegerovy sady, Čechovy sady, Parukářka a další parky fungují zejména pro rychlé vyvenčení psa a jako prostor pro večerní a noční hlasité zábavy turistů, kteří po sobě zanechávají nepořádek a k parkům nemají vůbec žádnou úctu. Za léta pobytu na Vinohradech jsem nikdy neměla přílišnou chuť s v parcích posedět, cítila jsem z nich, že nejde o milé parky k odpočinku, ale že jde spíš o nutnou zelenou plochu, která tam být musí, aby se neřeklo, aby lidé z Prahy 2 prostě neměli k dispozici jen šedé ulice. Tyto parky ale na nás obyvatele Vinohrad nepůsobily jako klidné místo k setkání, ke čtení, ke slunění se, ale spíš jako možnost, jak Praha 2 udělá z Vinohrad ještě lukrativnější a úspěšnější čtvrť – protože přeci každá dobrá čtvrť má mít parky. Tyto parky ale dýchají pro zisk, pro dobrou tvář čtvrti, ve které se nacházejí.

V podolském parku za kostelem je úplně jiný svět. Park je hezky schovaný, takže nejde o místo, kudy by proudily davy lidí. V parku má proto člověk pocit, že je v úplném bezpečí, protože našel své zákoutí pryč od shonu velkoměsta. Park působí přirozeným dojmem, jako by sám tak přirozeně vyplynul na volném plácku mezi domy. Na Vinohradech jsem nikdy neviděla, že by si děti samy hrály venku. Tady jsou každý den skupiny dětí bez dozoru, různých věků, je tady vidět neuvěřitelná sousedská, bezpečnost a přirozenost. Staré hřiště navštíví každý den plno lidí všech věkových generací, hrají se tady sporty od petangu po fotbal. Šňůry turistů směřující na Vyšehrad si místa skoro nevšimnou, takže park zůstává ušetřen nežádoucích návštěv, které k místu nemají žádný vztah a proto nemají zábrany odhodit nedopalek, nechat pod lavičkou prázdnou lahev.. Ve městě, kde se vám pořád někdo snaží něco prodat, pro něco si vás koupit, míst z vás nějaký zisk je tenhle park úplnou oázou. Právě v tom, jak je obyčejný. V sadech Svatopluka Čecha na Vinohradech je stará, pravděpodobně hasičská nádrž, která už se léta nepoužívá ke svému původnímu účelu. Každé léto jste tam ale mohli potkat spoustu pejskařů, kteří zde koupali své nadšené psy, bylo moc příjemné se u nádrže scházet. Letos prochází park revitalizací, nádrž se celá zabetonuje, vyryje se do ní text od S. Čecha a z betonu bude stříkat voda jako fontánka. Nedovedu si představit, kolik lidí bude toto místo využívat. V parku Folimanka bylo holé místo pod Nuselským mostem. Most totiž bránil dešti, aby zavláždil půdu. Holé místo tak bylo takovým tím typickým pláckem, které známe z Malého Mikuláše nebo jiných příběhů, kde je plno malých kluků, kteří si jdou po škole rádi zakopat. Přesně k tomu sloužilo i místo pod Nuselákem – lidé tam hráli fotbal, boxovali nebo jezdili na skejtu. Vedle plácku byl velký travnatý prostor s nízkými stromy, kde se skvěle četlo a člověk měl úplný klid. Místo teď také prochází revitalizací. Za miliony se tam postaví velké betonové kolo, které v zimě bude sloužit jako kluziště a v létě bude vyplněno umělou trávou (!), kde bude moci „relaxovat celá rodina“. Samozřejmě zmizí i travnatá plocha se stromky, bude nahrazena umělými cestičkami, moderním betonovým kioskem atd. Jestli se bude takhle pořád dál revitalizovat a optimalizovat každé místo v

pražských čtvrtích, které si stále zachovává svého přirozeného ducha, jak to tu bude za několik let vypadat? Lidé chtějí trávit čas tam, kde je to příjemné a přirozené, ne tam, kde se oficiálně vytyčí místo k relaxaci, ke cvičení, k sezení, k ležení, k opékání buřtů, ke spočinutí pod stromem atd. Málokdy se setkám s revitalizací, která by opravdu žádoucně znovu oživila nějaký prostor. Přitom jde většinou o prostory pro sousedy, pro lidi, kteří kolem nich žijí. A ti nestojí o novou, moderní betonovou lavičku a fontánu. Hrozně nerada bych viděla, jak děti mizí z travnatých plácků v podolském parku, jak lidi už nechodí na hřiště a nikdo nemá chuť si sednout na pobytovou lavici pod stromem. Tak snad jen, aby do parku měli všichni sousedé stále chuť chodit a aby se park povedlo upravit co nejpřirozeněji. Tak aby si tam pořád děti mohly samy hrát a dospělí měli chuť si číst knížku na staré lavičce pod stromem.

Dobrý den, děkujeme za obsáhlý vstup, se kterým souzníme.

Co se týká revitalizací, máme i jiné zkušenosti. Na Branické ulici, v místě kde se dříve nikdo nezastavil, kde nikoho ani nenapadlo, že by mohlo být prostorem, kde chce trávit čas, teď sedí maminky a děti se na ulici (ne na hřišti) houpou na houpadlech. Najednou se tam naopak objevily. V jiném místě, kde sedělo pár bezdomovců, teď sedí děti i důchodci.

Ano, někdy je těžké nalézt hranici mezi přínosem „opravených“ prostranství a přínosem, který spočívá v jejich původní nahodilosti a spontánnosti. Genius loci často spočívá i v určité neorganizovanosti a omšelosti.

Věříme, že revitalizace jednotlivých částí parku Rybářská citlivě podchytí jeho téměř vesnický malebný charakter, nové prvky nebudou nijak dominantní, přinesou lidem radost při pobytu venku a za čas budou také omšelé a zažité.

Uvažované kolmé parkování v dolní části Rybářské ulice z části zasahuje parcelu 59, se kterou MČ nedisponovala a taktéž v části jsou vzrostlé břízy, které brání tomuto záměru, nehledě na fakt, že celá tato plocha zastavěná vozy, byla již předchozími zastupiteli z ODS vyčleněna jako parková a to až po hranu Rybářské ulice. Tomuto záměru vyvinuli až enormní úsilí. Nebylo by vhodné, jejich jistě promyšlený záměr měnit. Vhodnější by bylo i z ohledem na Vámi navržené cesty v parku napojit tímto místem podél parcely 59 park s Rybářskou ulicí a tím zjednodušit návaznost na průchod k Vyšehradu. Chodci /místní i turisté/ by se nemuseli pohybovat mezi vozy v dolní části Rybářské ulice. V nedávné době v tomto prostoru sídlili zahradníci, kteří se o toto Vámi revitalizované místo dobře starali, nevíme co vedlo zastupitele k jejich zrušení. Navržené povrchy komunikací jsou efektní - bohužel pokud je sami máte na svých zahradách jistě víte, že vyžadují zvýšenou péči, aby vypadaly jako při kolaudaci -jinak prorostou plevelem, který je poškodí. Bylinná zahrádka v místě pod kostelem sv.Michala místo neudržovaného volejbalového hřiště je hezká - aby plnila svůj účel musela by mít stálou péči (viz. stabilní místní zahradník) , neboť spoléhat se na dobrovolnost místních, kteří by se o ni pravidelně na své náklady starali je nejisté. Váš záměr o vylepšení a to včetně komunikace s místními plně podporuji.

Dobry den, ano pece o uzemi je zasadni, a pokud by byla prubezna a kvalitni, nemuselo by se o kultivaci vubec uvažovat. Parkovací stání jsou obrovský problém a v celé Praze je tlak jejich stávající počet nesnižovat. U každé revitalizace ulice a veřejného prostranství jsou dvě skupiny občanů s rozdílnými požadavky: nelimitovat průjezdnost, nezmenšovat počet parkovacích míst a naopak požadavky na vytvoření pěších zón a omezení parkování, které ve prospěch jednotlivce ubírá prostor veřejnému prostranství. Zachování parkovacích míst při hraně ulice Rybářská nepovažujeme za skutečnost limitující využití parku, a proto bychom je doporučujeme v nějaké formě zachovat. Vytvoření průchodu v dolní části parku směrem k „Podolskému Sanatoriu“ je potřeba doplnit.

Osvětlení - v parku hrubě chybí.

Zachování asfaltu na rovných plochách pro jezdení malých dětí a malování na zem. Nevysazovat další kere, vznikají u nich toalety. Prořezání existujících keru. Naplanování kvalitní zahradnické údržby - služby, které nyní park opečovávají, se maximálně starají o travu - necistí nálety na cestkách i hrstích, díky tomu park vypadá tak, jak vypadá.

Zvážit uzavřenou plochu (hřiště) pro psy. Doplnění o koše, což asi bude součástí projektu. Vhodné osvětlení (proměnlivé, svítící jen k zemi apod.). Hřiště na petanque. Grilovací místo - ohniště s roštěm nebo podobný prostor. Byl zmiňován pramen nad kostelem, který je nyní zatrubněný. Je možné jej obnovit, přiznat (studánka, malý vodní prvek...).

Osvětlení v parku navrhujeme doplnit v místech nových cest, a to formou nízkých sloupkových svítidel, která míří k zemi, osvěcují pouze cesty a nevytváří nežádoucí světelný smog.

Ověření možnosti pracovat s pramenem u kostela již zmiňujeme v předchozích odpovědích.